Dosar nr. 1-122/2024
(PIGD: 1-24073386-09-1-05072024)

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

23 august 2024 or. Fălești

Judecătoria Bălți, sediul Fălești
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Anatolii Blinov
Grefierului Maria Cațaveica

cu participarea:
inculpatei Alexandra Cebanu
acuzatorului de stat, procurorul Natalia Zaharciuc
apărătorului Boris Șobea
reprezentantul părților vătămate minore, apărătorul Odetta Dzicovscaia

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

> **Cebanu Alexandra** ***** IDNP *****, născută la data de 0*****, originară din Federația Rusă, regiunea Kostroma, domiciliată în or. Fălești, str. *****, la întreținere doi copii minori, neangajată în câmpul muncii, studii medii incomplete, nu are titluri speciale, grade de calificare sau distincții de stat, reținută și arestată preventiv în prezenta cauză nu a fost, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 201[2] Cod penal,

Procedura de citare legală executată.
Date cu referire la examinarea cauzei: 05 iulie 2024 – 23 august 2024.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,

C O N S T A T Ă:

1. Fapta prejudiciabilă constatată.

Inculpata Cebanu Alexandra, pe parcursul perioadei îndelungate de timp, fiind mama biologică a copiilor Cebanu *****, a.n. ***** şi Cebanu ***** a.n. *****, s-a eschivat cu rea voinţă de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, fapt care prezintă pericol pentru siguranţa copiilor şi se manifestă prin lăsarea copiilor minori fără supraveghere, consumul băuturilor alcoolice ce duce la neglijarea condiţiilor de trai, care asigură dezvoltarea fizică, morală pentru protecţia copiilor minori de către părintele biologic, ce a determinat plasarea minorilor Cebanu *****, a.n.

***** şi Cebanu ***** a.n. *****, în Centrul de Plasament Temporar „Casa Speranţei” din or. Făleşti, ce are statut de instituţie publică din sfera socială, oferă asistentă în regim de urgenţă şi este o instituţie rezidenţială şi serviciul social de plasament.

Astfel, prin acţiunile sale exprimate în eschivarea cu rea-voinţă a părintelui de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, care a determinat plasamentul copiilor în instituţie rezidenţială şi serviciul sociale de plasament, Cebanu Alexandra a comis infracţiunea prevăzută de art. 201^2 Cod penal.

2. Privind procedura.

În ședința de judecată preliminară, la 16 august 2024, până la începerea cercetării judecătorești, inculpata Cebanu Alexandra, a înaintat personal, prin înscris autentic o cerere olografă, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364^1 din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit.

În ședința de judecată, inculpata Cebanu Alexandra a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând cele invocate în cerere şi adăugând că recunoaşte vina integral în comiterea infracţiunii.

Apărătorul Boris Șobea, care acționează în interesele inculpatei Cebanu Alexandra, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia.

Reprezentantul părților vătămate minore, apărătorul Odetta Dzicovscaia a susținut că este un drept al inculpatei.

Acuzatorul de stat Natalia Zaharciuc, în ședință de judecată nu a obiectat în privința admiterii cererii și a pledat pentru faptul că inculpata are dreptul la reducerea limitelor de pedeapsă.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364^1, alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364^1, alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra,* instanța de judecată remarcând faptul că semnătura autentică a inculpatei Cebanu Alexandra din cererea întocmită de ultima personal, prin care recunoaște faptele incriminate, cuprinde o manifestare de voință suficient de clară și totodată ultima a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere inclusă în procesul verbal al şedinţei de judecată din 16 august 2024, cererea inculpatei cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (1) din Codul de procedură penală „*judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*". Or, norma articolului 325, alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra,* cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererii înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatei de examinare în procedură simplificată.

În subsidiar, instanţa menţionează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenţie nu împiedică o persoană să renunţe de bunăvoie la garanţiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, situaţie care necesită să fie stabilită în mod neechivoc şi să fie susţinută de un minim de garanţii corespunzătoare gravităţii sale şi să nu fie contrară niciunui interes public important [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, § 73; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, § 86].

Concomitent, înainte să se considere că un acuzat a renunţat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecinţele actelor sale [*Hermi împotriva Italiei (MC)*, § 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, § 87].

Prin urmare, instanţa reiterează că inculpata a manifestat o voinţă suficient de clară prin solicitarea de examinare a cauzei sale în procedură simplificată, a fost susţinută de apărătorul său ales, iar acuzaţia în materie penală cu drepturile şi obligaţiile sale i-au fost aduse la cunoştinţă într-o limbă pe care o cunoaşte, în mod clar şi detaliat.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constat că faptele inculpatei sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acesteia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate inculpatei au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

3. Declarațiile inculpatului în ședință de judecată.

Inculpata Cebanu Alexandra, în ședința de judecată, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că, recunoaște vina pe deplin conform rechizitoriului. Suplimentar a declarat că consumă bauturi alcoolice. Atunci când copii minori Cebanu *****, a.n. ***** şi Cebanu ***** a.n. *****, au fost în excursie, la revenirea lor, nu le-a întîlnit. Este de acord să execute pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității.

La întrebarea apărătorului a menţionat că se căieşte sincer de cele săvârşite.

La întrebările instanţei a specificat că pe viitor nu va mai comite fapte similare.

4. Cu privire la analiza probelor și încadrarea juridică:

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie

legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Cebanu Alexandra a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatei i-au fost aduse la cunoștință atât natura şi cauza acuzaţiei cât și probele pe care se fundamentează acuzația, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuita, prin ordonanţa de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit (f.d.99,117).

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărîrii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei şi Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpata le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței şi Van de Hurk împotriva Olandei)*.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpata Cebanu Alexandra își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a

vinovăției acesteia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpata:

- *declaraţiile părţii vătămate Cebanu *****,* care a declarat că, are 8 ani şi este elevă în clasa a III - a, locuieşte la Centrul de Plasament „Casa Speranţei" din or. Făleşti, Cebanu Alexandra este mama ei. Cu aceasta este în relaţii bune, se joacă împreună în dormitor cînd aceasta vine în ospeţie la centru, vorbesc. Mama sa se comportă bine cu ea şi cu sora sa ***** însă au fost cazuri cînd mama sa Cebanu Alexandra a lăsat-o fără supraveghere în casă. Nu știau în acel moment unde se afla mama lor, ele nu puteau ieşi din casă, deoarece aceasta le încuia în casă. Încuia usa, astfel de cazuri au avut loc de mai multe ori. Mama pleca dimineaţa, se întorcea seara, erau cazuri cînd mama pleca şi seara, fiind momente când au fost nevoite cu sora să doarmă singure, fără mama sa. Nu cunoaşte unde se afla mama sa în timpul cînd le lăsa fără supraveghere, iar în acele momente avea frică că mama sa nu este. I-a fost frig, deoarece le-a deconectat lumina, au stat cu sora şi flămînde. Cunoaşte despre faptul că mama sa consumă alcool, a fost certată de către mama sa, însă nu a fost bătută niciodată. A comunicat că au fost nevoite să plece de acasă cînd au fost lăsate de către mama sa, la persoane cunoscute. Nu cunoaşte de ce la moment nu locuieşte cu mama sa, se află la Centrul de Plasament „Casa Speranţei" din or. Făleşti, de mult timp, iar pe mama sa a văzut-o cu trei zile în urmă (f.d. 62-64,65);

- *declaraţiile părţii vătămate Cebanu* ***** care a declarat că are 6 ani şi frecventează grădiniţa, de la 1 septembrie va merge la şcoală. Locuieşte la Centrul de Plasament „Casa Speranţei" din or. Făleşti, cu doamna Eugenia, doamna Nadea, doamna Maria şi doamna Ana. Cebanu Alexandra este mama sa, aceasta îi aduce bomboane, se joacă cu ea, îi dă telefonul şi se uită la desene animate, se joacă în jocuri, îi aduce jucării, haine. Pentru ea este plăcut cînd mama sa vine la centru. Relaţiile cu membrii familiei sale sunt bune, sunt prietene. Mama sa se comportă puţin bine cu ea, cu sora sa ***** se comportă fix ca şi cu ea, oleacă bine. Au fost cazuri cînd mama sa le-a lăsat cu sora fără supraveghere în casă, uşa era încuiată şi ele au pregătit mîncare ca să mănînce ceva, au prăjit ouă, fiind flămînde. În privinţa perioadei de timp absente a mamei, a declarat că mama sa pleca la ora nouă şi la ora zece venea, au fost cazuri cînd ele au înoptat singure în casă. S-a simţit rău, îi era frică şi ele au plîns. A simţit frică, nelinişte, izolare, intimidare şi alte emoţii negative în absenţa mamei sale. A mai relatat că i-a fost frig în absenţa mamei, ele au aprins căminul, că un om le-a adus un cămin care se încălzeşte şi s-a făcut călduţ în casă, mama fiind prezentă atunci. Au rămas şi flămînde şi îşi pregăteau mîncare, salată, au prăjit ouă. Nu rămîneau deseori fără mama lor, însă flămînde, da. Cunoaşte despre faptul că mama sa consumă alcool, a fost bătută odată de ultima, mama era beată, a lovit-o la fund cu şnurul. Fiind lăsate de mama lor, la persoane din localităţile la autogară şi la gară. Nu ştie de ce la moment nu locuieşte împreună cu mama sa, a văzut-o pe aceasta trei zile în urmă. A rămas de mai multe ori singură fără mama, de două ori. La mama în ospeţie veneau persoane străine, femei şi bărbaţi, numai bărbaţi singuri nu veneau, stăteau la masă, mama sa a pregătit mîncare şi lor le-a zis să facă mîncare. Bărbaţii străini se duceau în cameră, iar femeile la bucătărie, ea cu ***** a pregătit mîncare pentru femei, iar mama sa pregătea mîncare la bărbaţi (f.d. 78-80,81);

- *declaraţiile martorului Bologan Ana Mihail,* care a declarat că activează în calitate de asistent social comunitar la Primăria or. Făleşti de aproximativ 5 ani. La data 11.03.2024, pe parcursul zilei, s-a aflat la serviciu, în jurul orei 16.30, a fost apelată de către administraţia C.M.A.S. „Casa Speranţei" din or. Făleşti, lucrătorii căruia au anunţat-o despre faptul că mama minorelor Cebanu *****, a.n. ***** şi Cebanu ***** a.n. *****, Cebanu Alexandra nu a întâlnit copiii din excursie şi nu răspunde la telefon. În ziua respectivă a fost organizată o

excursie în or. Ungheni, unde au plecat şi minorele Cebanu *****, a.n. ***** şi Cebanu ***** a.n. *****. La revenirea lor, mama acestora, Cebanu Alexandra nu le-a întîlnit şi nu răspundea la apelurile telefonice. Imediat, a efectuat o vizită inopinată la domiciliul acesteia, amplasat pe str. Ştefan cel Mare 16, ap. 39, în cadrul căreia au stabilit că cet. Cebanu Alexandra nu se află în locuinţă, iar din spusele vecinilor, aceasta face abuz de alcool şi permanent se află în stare de ebrietate alcoolică. Reieşind din faptul că copiii, minorele Cebanu *****, a.n. ***** şi Cebanu ***** a.n. *****, se aflau în situaţie de risc, au decis plasamentul acestora, în regim de urgenţă în cadrul C.M.A.S. „Casa Speranţei" din or. Făleşti, unde copiii se află pînă în prezent. In cadrul evaluării situaţiei de risc, în cadrul unei vizite la domiciliul cet. Cebanu Alexandra, au constatat că aceasta menţine locuinţa îngrijită, în casă era ordine, ultima era trează, careva miros de alcool de la aceasta nu persista. Cebanu Alexandra a fost în vizită la copii, s-a înscris la programul de dezalcoolizare la Spitalul de Psihiatrie din mun. Bălţi. Anterior, în luna noiembrie a anului 2022 - pînă în luna iunie a anului 2023, minorele Cebanu *****, a.n. ***** şi Cebanu ***** a.n. *****, la fel au fost plasate în C.M.A.S. „Casa Speranţei" din or. Făleşti, pe acelaşi motiv - neîndeplinirea de către Cebanu Alexandra a obligaţiilor părinteşti. În cadrul şedinţei echipei multidisciplinare, specialiştii au constatat că copiii sunt ataşaţi de mama lor, însă nu doresc să fie reintegraţi în familie, invocînd faptul că mama acestora, Cebanu Alexandra consumă abuziv băuturi alcoolice. În legătură cu acest fapt în instanţa de judecată a fost depusă o cerere cu privire la luarea copiilor din familie, fără decăderea mamei din drepturile părinteşti. În cadrul şedinţei de judecată, care a avut loc la 18.04.2024 cererea privind luarea copiilor din familie, fără decăderea mamei din drepturile părinteşti a fost admisă (f.d. 78-80,81);

- declaraţiile martorului Antonciuc Anatolie Mihail, care a declarat că este vice - primar al or. Făleşti de o perioadă de 7 ani şi a prezentat pe caz depoziţii similare cu declaraţiile martorului Bologan Ana (f.d. 84,85);
- demers nr. 105 din 11.03.2024, potrivit căruia a fost solicitat plasarea în regim de urgenţă a minorelor Cebanu *****, a.n. ***** şi Cebanu ***** a.n. *****, în serviciul de plasament C.M.A.S. „Casa Speranţei", din motiv că mama acestora, Cebanu Alexandra nu îşi îndeplineşte corespunzător obligaţiunile părinteşti (f.d. 9);
- dispoziţie nr. 51 din 11.03.2024, potrivit căreia minora Cebanu *****, a.n. ***** a fost plasată de urgenţă în serviciul de plasament C.M.A.S. „Casa Speranţei" (f.d. 10);
- avizul nr. 104 din 11.03.2024 privind plasamentul planificat al copilului al autorităţii tutelare locale, potrivit căruia, a fost luat la evidenţă copilul Cebanu *****, pe motiv de neglijare a obligaţiunilor părinteşti (f.d. 11);
- dispoziţie nr. 52 din 11.03.2024, potrivit căreia minora Cebanu ***** n. ***** a fost plasată de urgenţă în serviciul de plasament C.M.A.S. „Casa Speranţei" (f.d. 12);
- avizul nr. 106 din 11.03.2024 privind plasamentul planificat al copilului al autorităţii tutelare locale, potrivit căruia, a fost luat la evidenţă copilul Cebanu ***** pe motiv de neglijare a obligaţiunilor părinteşti (f.d. 13);
- vizită de monitorizare la domiciliu din 11.03.2024, potrivit căreia a fost vizitată familia Cebanu, în cadrul căreia s-a stabilit că mama nu asigură prezenţa copiilor la instituţiile de învăţămînt, deseori copiii sunt lăsaţi fără supraveghere, locuinţa nu corespunde pentru creşterea şi dezvoltarea copiilor (f.d. 14);
- proces - verbal nr. 10 din 12.03.2024 cu privire la revizuirea familiei Cebanu (f.d. 15-17);

- proces - verbal de ridicare din 26.03.2024, în cadrul căruia a fost ridicată copia anchetei sociale, copia procesului - verbal al şedinţei echipei multidisciplinare şi copia extrasului procesului - verbal al şedinţei echipei multidisciplinare (f.d. 19,20-29);
- hotărârea Judecătoriei Bălţi, sediul Făleşti din 18 aprilie 2024, potrivit căreia minorii Cebanu *****, a.n. ***** şi Cebanu ***** a.n. ***** au fost luate de la mama Cebanu Alexandra, fără decăderea din drepturile părinteşti, cu punerea copiilor la dispoziţia autorităţii tutelare (f.d. 33).

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire din 03 iulie 2024, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Cebanu Alexandra au fost încadrate juridic în baza art. 201^2 Cod penal, care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru eschivarea cu rea-voinţă a părintelui de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, care a determinat plasamentul copiilor în instituţie rezidenţială şi serviciul sociale de plasament.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă *(acțiune sau inacțiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993" CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art.364[1] din Codul de procedură penală, audiind inculpata în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că ultima recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, acțiunile căreia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

În speță, instanța constată că, din analiza art. 201[2] Cod penal rezultă că, *obiectul juridic generic* al infracțiunii prevăzute la acest articol îl formează relațiile sociale cu privire la conviețuirea în cadrul familiei şi dezvoltarea minorului, iar *obiectul juridic special* al infracțiunii date îl constituie relațiile sociale cu privire la exercitarea corespunzătoare a obligațiilor părintești.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art. 201[2] Cod penal are următoarea structură:

1) fapta prejudiciabilă care se concretizează în inacțiunea de eschivare de la exercitarea obligațiilor părintești; 2) urmările prejudiciabile, și anume – plasamentul victimei într-o instituție rezidențială sau prestarea în folosul acesteia a unui serviciu social de plasament; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Inacțiunea prejudiciabilă de eschivare de la exercitarea obligațiilor părintești, din dispoziția de la lit. a) art. 67 din Codul familiei a acestei inacțiuni este eschivarea de la plata pensiei de întreținere a copilului. Din examinarea art. 8 al Legii nr. 140/2013 putem deduce prezența altor asemenea forme: neglijarea copilului; lipsirea copilului de îngrijire şi supraveghere din cauza absenței părinților de la domiciliu; crearea de condiții pentru viețuirea copilului în stradă sau pentru fuga acestuia de acasă; alungarea copilului de acasă; refuzul exercitării obligațiilor părintești privind creșterea și îngrijirea copilului; abandonarea copilului

Infracțiunea analizată este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii oricăreia din următoarele urmări prejudiciabile: 1) plasamentul victimei într-o instituție rezidențială; 2) prestarea în folosul victimei a unui serviciu social de plasament.

Conform art. 3 al Legii nr. 140/2013, plasament constituie „măsura de protecție a copilului separat de părinți prin care se asigură condiții pentru creșterea și îngrijirea acestuia în servicii sociale de plasament". La alin. (2) a art. 5 al legii respective se prevede: „Plasamentul copilului poate fi dispus de autoritățile tutelare numai în cazul în care, în urma evaluărilor, se constată că menținerea copilului alături de părinți nu este posibilă sau contravine interesului superior al acestuia".

În acord cu alin. (2) a art. 11 al aceleiași legi, ținînd cont de interesul superior al copilului, acesta poate fi plasat de urgenţă în:

a) familia rudelor sau a altor persoane cu care a stabilit relaţii apropiate (vecini, prieteni de familie etc.) şi care doresc să primească /să ţină copilul pentru a-l creşte şi educa în familia lor, în baza cererii scrise a acestora, pornind de la necesitatea asigurării stabilităţii şi continuităţii în îngrijirea, creşterea şi educaţia copilului, ţinînd cont de identitatea sa etnică, religioasă, culturală şi lingvistică;

b) servicii de plasament de tip familial (casă de copii de tip familial, asistenţă parentală profesionistă);

c) servicii de plasament de tip rezidenţial.

Din alin. (2) a art.12 al Legii nr. 140/2013 reiese că în cazul plasamentului planificat, copilul poate fi plasat în: b) serviciul de plasament de tip familial (tutelă/curatelă, casă de copii de tip familial, asistenţă parentală profesionistă); c) serviciul de plasament de tip rezidenţial (casă comunitară, centru de plasament temporar, alt tip de serviciu).

Este de menționat faptul că articolul 201^2 Cod penal nu poate fi aplicat în cazul în care inacțiunea prejudiciabilă de eschivare de la exercitarea obligațiilor părintești fie se soldează cu alte urmări prejudiciabile decât cele indicate în acest articol, fie nu implică producerea niciunei urmări prejudiciabile.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 201^2 Cod penal se caracterizează prin intenție directă sau indirectă. Motivele acestei infracțiuni se exprimă în indiferență, răzbunare, interesul material etc. Pentru ca inacțiunea de eschivare de la exercitarea obligațiilor părintești să poată fi calificată conform art. 201^2 Cod penal, este obligatoriu ca făptuitorul să manifeste o atitudine de rea-voință față de această eschivare.

Existența relei-voințe se stabilește în rezultatul evaluării tuturor circumstanțelor relevante ale faptei săvârșite. Astfel de circumstanțe sunt specificate în dispozițiile de la lit. h), j) și k) alin. (2) a art. 22 al Legii nr. 140/2013: neîndeplinirea, fără motive întemeiate, de către părinți a dispozițiilor legitime ale autorității tutelare în scopul asigurării respectării drepturilor și intereselor copiilor; eschivarea sub orice formă a părinților de la procesul de reintegrare a copilului în familie; aflarea copilului în pericol iminent din cauza lipsei de supraveghere din partea părinților. Repetabilitatea circumstanțelor sus-menționate sau a altor circumstanțe relevante, durata relativ îndelungată de eschivare de la exercitarea obligațiilor părintești, precum și recalcitranța făptuitorului – toate acestea confirmă atitudinea de rea-voință a acestuia.

Subiectul infracțiunii specificate la art. 201^2 Cod penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. De asemenea, subiectul infracțiunii analizate trebuie să aibă o calitate specială, şi anume: cea de părinte (inclusiv de părinte adoptiv). Alte persoane (de exemplu: persoanele care înlocuiesc părinții; persoanele (altele decât părinții) în grija cărora copiii se află potrivit legii etc.) nu pot fi subiecți ai infracțiunii examinate.

Aşadar, instanța de judecată consideră necesar ca Cebanu Alexandra să fie condamnată pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^2 Cod penal, reieșind din considerentele

enumerate supra, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpata Cebanu Alexandra a comis infracţiunea constatată, cu vinovăţie şi în acţiunile sale se atestă prezenţa tuturor elementelor componenţei de infracţiune de care a fost acuzată**.**

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui Cebanu Alexandra și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.

În condițiile specificate, reieșind din circumstanțele faptice descrise în speță, instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpatei Cebanu Alexandra sunt întrunite toate semnele și elementele constitutive obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 201^2 Cod penal, eschivarea cu rea-voinţă a părintelui de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, care a determinat plasamentul copiilor în instituţie rezidenţială şi serviciul sociale de plasament.

5. Cu privire la pedeapsă.

De către acuzatorul de stat Natalia Zaharciuc, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatei Cebanu Alexandra vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201^2 Cod penal, și de a-i aplica o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității cu o durată de 80 ore.

Apărătorul inculpatei Cebanu Alexandra, avocatul Boris Șobea, în dezbaterile judiciare a solicitat instanței emiterea unei sentințe de condamnare, cu aplicarea unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunității în limita minimă, iar în acest sens a precizat că inculpata a conștientizat acţiunile sale şi consideră că acesta s-a căit sincer.

Reprezentantul părților vătămate minore, apărătorul Odetta Dzicovscaia, a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată.

Inculpata Cebanu Alexandra, în ultimul cuvânt a reiterat scuzele sale şi a recunoscut pasul greşit comis, considerând că i-a fost o lecţie şi nu va mai repeta astfel de acţiuni.

Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea

socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„prețul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpata, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 201^2 Cod penal, săvârșită de către inculpata, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpata Cebanu Alexandra face parte din capitolul infracțiunilor contra familiei și minorilor.

Totodată, instanța de judecată reține că în calitate de circumstanță atenuantă în privința inculpatei Cebanu Alexandra– căința sinceră și săvârșirea pentru prima dată unei ingfracțiuni ușoare. În aceeași ordine de idei, instanța nu va reține în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpata Cebanu Alexandra, or judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală, care are ca premisă recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu, astfel, în acest caz, pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatei,

urmează a fi stabilită în conformitate cu art. 80^1 Cod de procedură penală, care stabilește o pedeapsă redusă, luându-se în considerație recunoașterea faptelor, iar reținerea în calitate de circumstanță atenuantă și recunoașterea vinovăției ar însemna acordarea unei bivalențe juridice uneia și aceleiași circumstanțe.

Ca circumstanțe care agravează răspunderea inculpatei Cebanu Alexandra, conform prevederilor art.77 Cod penal, instanța a reținut săvârșirea infracțiunii cu bună știință asupra minorilor.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatei Cebanu Alexandra de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În continuare, instanța de judecată conchide că art. 201^2 Cod penal stabilește o pedeapsă cu amendă în mărime de la 300 la 500 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 100 la 120 de ore.

Instanța subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364^1 din Codul de procedură penală coroborat cu art. 80^1 din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^2 Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal se modifică pentru pedeapsa cu amendă de la 225 la 375 de unităţi convenţionale, iar în cazul muncii neremunerată în folosul comunității, în cuantumul minim de la *75 ore* și cuantumul maxim de până la *90 ore*.

Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința acesteia a unei pedepse sub forma muncii neremunerate în folosul comunității, în privința căreia apărătorul a obiectat doar la aspectul cuantumului solicitat.

Instanța subliniază că, în acest caz, inculpata a manifestat semnele unei căinţe sincere faţă de acţiunile sale, a recunoscut faptele sale de la etapa iniţială, a avut un comportament loial şi corect în raport cu autorităţile statului şi instanţa, la locul de trai se caracterizează negativ (f.d.88), anterios nu a fost condamnată (f.d.94), la evidența medicului narcolog și la Centrul Comunitar de Sănătate Mintală nu se află (f.d. 92).

În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal și din cele nominalizate *supra*, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatei și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnata este aplicarea unei pedepse sub forma muncii neremunerate în folosul comunității, după cum statuează sancțiunea normei speciale prevăzute la art. 201^2 Cod penal, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită și în același timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Mai mult ca atât, raportat la conduita inculpatei Cebanu Alexandra dovedită pe întreg parcursul urmării penale și cercetării judecătorești, la atitudinea față de faptele comise și comportamentul său, permit instanței de a concluziona și faptul că corectarea și reeducarea lui Cebanu Alexandra este posibilă aplicându-i o pedeapsă penală în cuantum solicitat de procuror, în limitele sancțiunii normelor penale incriminate, stabilite prin prisma art. 80^1 alin. (1) Cod penal.

Din motivele enumerate *supra*, exprimate atât în favoarea, cât și în defavoarea inculpatei, instanța a opinat spre aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 80 de ore.

În același timp, instanța va informa inculpata Cebanu Alexandra că potrivit prevederilor 67 alin. (2) din Codul penal, munca neremunerată în folosul comunității se execută de la 2 până la 4 ore pe zi, iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activități de bază sau studii, la solicitarea acestuia, până la 8 ore pe zi.

Subsecvent, conform art. 67 alin. (2^2) din Codul penal, persoanele condamnate la muncă neremunerată în folosul comunității vor semna în instanța de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești la organul de probațiune, în a cărui rază teritorială își are domiciliul, sau după caz, la comandantul unității militare.

De asemenea, în baza art. 67 alin. (3) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunității, pedeapsa se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, iar în acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

6. Cu privire la măsura preventivă.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul Natalia Zaharciuc s-a expus pe marginea menţinerii măsurilor preventive în privinţa inculpatului.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că inculpata Cebanu Alexandra se află sub imperiul măsurii preventive, or, în cadrul urmăririi penale, prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Fălești, Natalia Zaharciuc, din 03 iulie 2024, în privința Alexandrei Cebanu a fost aplicată măsură preventivă sub formă de obligare de a nu părăsi țara pe un termen de 60 de zile. Conducându-se de prevederile art. 176, art. 178 și art. 385 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, instanța va menține respectiva măsură preventivă până la intrarea sentinței în vigoare.

7. În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolelor 67 din Codul penal, 162, 340, 364^1, 384-389, 392-395 şi 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovată Cebanu Alexandra Alexandr de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201^2 Cod penal, și se condamnă pentru fapta săvârșită, stabilindu-i pedeapsa de 80 (optzeci ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Termenul de executare pedepsei în privinţa lui Cebanu Alexandra se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

În temeiul art. art. 67 alin. (2^2) din Codul penal, Cebanu Alexandra va semna un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 (cinci) zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti, la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul.

Se informează Cebanu Alexandra, că în baza art. 67 alin. (3) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunităţii, pedeapsa se înlocuieşte

cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 (patru) ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii, iar în acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 (trei) luni.

Controlul asupra comportării şi executării de către Cebanu Alexandra a pedepsei stabilite prin prezenta sentinţă, se pune în obligaţia organului de probaţiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Se menține în privința lui Cebanu Alexandra măsura preventivă sub formă de obligare de a nu părăsi țara, aplicată prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Fălești, Natalia Zaharciuc din 03 iulie 2024, până la intrarea sentinței în vigoare.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Bălți în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Fălești.

Sentința pronunțată public la data de 23 august 2024.

Președintele ședinței
judecător **Anatolii Blinov**

copia corespunde originalului,
judecător **Anatolii Blinov**